

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: SIT DÆMRENDE MØRKE

Citation: Aarestrup, Emil: "SIT DÆMRENDE MØRKE", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid61100/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

O HVOR SMUKT DETTE LANDSKABS FORM I
SIT DÆMRENDE MØRKE

O hvor smukt dette Landskabs Form i sit
dæmrende Mørke!
Denne forvittrede Eeg, hyllet i viftende Grønt!
Rørdrummens tonende Suk i den sivomnikkede
Mose
Og gennem Haugens Stakit en fremmed men
glødende Duft,
5 Heliotropens Duft og Ferskentræernes Aande —,
Dæmrende, hvid, i Skyggen af blødt sammen-
slyngede Buske
Bænkens indbydende Skjød, -- I Baggrunden
Himmel og Hav.
O, hvor Naturen tilsmiler min Sjæl med rørende
Udtryk,
I de sørgmodige Træk hvilken forunderlig Lyst!
10 Midnat er det vel ei -- men dog kan Aanderne
færdes.
I denne lune Nat, gennem den rolige Luft
Svæver et Gjenfærd frem, en smægtende Sjæls
Aabenbaring,
Som jeg har elsket og end elsker med brændende
Qval.
O det er Din! Din vækkende Aand! den for-
trolige, kjære!
15 Der i et sværmerisk Sprog taler fra Strandbred
og Sø.

Ja det er Dig -- gjenkjendende favner mit Blik
Dig
Og Du smiler -- jeg seer -- sørgende, at jeg ei
strax
Strax ei forstod og fatted Din Røst, Dit Blik og
din Svæven
At jeg et Øieblik kunde betænke mig paa, hvad
jeg mødte
20 Under en ny Forvandling, flygtig, og let som den
første.
O i den kjølige Ro, som Natten mig aander imøde
Og i de zittrende Blink, som Bølgen og Stjernerne
kaste,
Hviler et Ord, et Farvel, men ogsaa et Løfte om
Gjensyn!
Ikke her alene, ved denne Kysts elegiske
Skjønhed
25 I disse Skyers hensvævende Maanebelysning,
Mangesteder besjæler Din Aand Naturen og
Verden
Og -- der sees vi igjen, der samles, der favnes
vi atter!
